

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

24 Oblationes recipere non possunt laici in eorum oratorijs, quacunque
consuetudine non obstante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- passiones, *cap. omnis Christianus. de consecr. dist. 2.* & Boich. *in cap. quamvis. de decim.*
- 18 Quarto, † quando ex testamento oblationes fieri debent, quia ultima voluntas defuncti modis omnibus est servanda. *cap. ultima. 13. quest. 2.* & qui oblationes defunctorum retinent, & ecclesiis tradere demorantur, ut infideles ab ecclesia sunt abijciendi, quia usque ad exinanitionem fidei pervenire certum est hanc pietatis divinæ exacerbationem: quia, & fideles de corpore recedentes votorum plenitudinæ, & pauperes consolatu alimoniarum, & necessaria sustentatione fraudantur, & hi tales, quasi egentium necatores, nec credentes iudicium Dei, habendi sunt. *cap. qui oblationes. ead. q. 2.* & his quatuor casibus 22 quod oblationes sint in præcepto, tenet Abb. *in dict. rubr. de decim. num. 3.* Rebuff. *eod. n. 24.* S. Thom. *2. 2. quest. 86. art. 1.* & Graff. *decis. aur. cap. 27. n. 6. par. 2. lib. 2.* qui vero eas, quas populus dare debet, tenere contendit, vel extra parochialem ecclesiam dare vult, sine Episcopi consensu, vel ejus, cui hujusmodi officia commissa sunt, est communione privandus. *cap. statuimus. 16. quest. 1.*
- 19 Pertinent oblationes † ad sacerdotes 23 curam animarum exercentes, non solum, ut eas in proprium usum convertant, sed etiam, ut fideliter dispensent partim expendendo in his, quæ ad divinum cultum pertinent, partim in proprium vicium, & partim in usus pauperum. *1. Cor. cap. 9.* & S. Thom. *2. 2. q. 86. art. 2.* Spectat 24 etiam † Episcopo quando celebrat in aliqua Ecclesia suæ diocesis, Afflict. *in constit. Neapol. lib. 1. in rubr. de decim. n. 32.* & debentur etiam Episcopis in recognitionem superioritatis honorum, & hæc est obligatio ex præcedenti conventionione, ut cum datur fundus, ut certo tempore aliquid offeratur, de qua loquitur S. Tho. *d. q. 86. art. 1.* & Graff. *d. cap. 27. num. 6. ver. primò ex præcedenti.*
- 21 Inceperunt † oblationes, quando principes Israel obtulerunt munera coram Domino, sex planstra tecta cum duodecim bobus, & alia magna munera, quæ Dominus iussit suscipi, & ea Levitis tradi. *Num. cap. 7.* & tempore Cain, & Abel. *Genes. cap. 4.* & Noe ædificavit altare Domino, ac tollens de cunctis pecoribus, & volucris mundis obtulit holocausta super altare. *Genes. cap. 8. in fin. & Rebuff. ead. quest. 1. num. 23.*
- 22 Monachi, † & alii regulares possunt etiam tripliciter oblationes recipere, vel, ut pauperes ex dispensatione parochorum, vel ut ministri altaris, aut tertio ex debito, si Parochia sint eorum. S. Thom. *ead. q. 86. art. 2.* an autem laici in eorum oratoriis oblationes recipere possint, valere consuetudinem, quod illas possint recipere, consuluit Dec. *conf. 148. reverende,* ejus tamen opinio pluribus fundamentis reprobat.
- 23 Primò, † enim decimæ, & oblationes æquiparantur, *cap. quamvis. de decim.* & Rebuff. *d. quest. 1. num. 26.* & sunt juris spiritualis, & sacræ, ut inquit, *text. in cap. inquirendum, in fin. de pecul. Cleri.* cuius Laici sunt incapaces, *cap. fin. 10. quest. 1.* & Abb. *in cap. quamvis, num. 1. de decim.*
- 24 Secundò, † nec valet consuetudo, quæ possit allegari, ut laici in oratoriis recipiant oblationes, *cap. antiquos, c. quia t. sanctorum, & melius cap. fin. ubi improbatur con-*

consuetudo, qua laici præstare possunt ecclesiarum oblationes, ead. 19. q. 1. & Rebuff. ead. q. 1. num. 26. & consuetudo contra libertatem ecclesiasticam nõ est servanda cap. noverit, ext. de sent. excomm. Bart. in auth. hoc jus porrectum, num. 18. de sacrosanct. Eccles. & Rov. de vis. 3. n. 4. ²⁵ de consuet. in antiq. possunt tamen ex causa dari laicis oblationes ad ecclesie reparationem, vel aliquem alium honestum usum. & ad tempus salvo jure ecclesie, ita quod nullum jus per similem concessionem eidem in præjudicium ecclesie acquiratur. Prap. in c. altare, 1. q. 3. & Rebuff. ead. q. 1. num. 28.

²⁶ Eadem tamen ratione, si fiant oblationes imagini depictæ in muro privato domus laicalis, dominus illius domus illas percipere non potest, quia regulariter cedunt ecclesie parochiali, & ita sæpe in facto interrogatus respondisse testatur Abb. in c. pastoralis, num. 2. de his. qua si a maj. pars. cap. & post. Ant. de Butr. idem Abb. in rubr. de paroch. num. 2. & Rebuff. ead. q. 2. num. 29.

²⁷ Fallit tamen regula, si in locis, in quibus aperiuntur miracula, vel magna moveatur devotio, maximo cum concursu populi concurrant oblationes notabilis quantitatis, & valoris, ut de anno 1580. dum in urbe agerem, tamen evenit, de imagine Divæ Mariæ depictæ in quadam domuncula ad usum scenilis redacta, cui, & si scenum plena domuncula reponeretur, tamen relatum fuit, quod nunquam hærebat dictæ imagini, sed semper distans ab imagine reperiatur, quo detecto, cœpit populus Romanus ad orandum in eodem loco confluere, & oblationes maximas deferre, quibus, & aliis elemosynis ad parie-

tem à piis viris elargitis decens ecclesia in eodem loco sub titulo, S. Mariæ iam montibus, fuit ædificata, quæ adhuc maxima in devotione, & veneratione habetur.

Quod quidem non modò omni memoria dignum, sed & maxima admiratione omni tæculo recolendum tamen anno 1595. in agro Montistregalis provincie Taurinensis ad Vici oppidulum etiam contigit. Ubi ad venerandam ejusdem Deiparæ Virginis imaginem, quadam rudi, vetustaque lateritia columna depictam, apertis, & ubique propagatis miraculis, tam copiosus populorum concursus undequaque accessit; ut plerumque ne vallis illa quidem, in cuius medio stat sacra columna, supplicantium virorum, ac mulierum sodalitates, quæ à Provinciis non paucorum dierum viam distantibus profectæ fuerant, vix capere posset. Primò urbs ipsa non tam nobilissima, quam religiosissima, visis certissimis cœlestium operationum indiciis, locum ipsum communibus, frequentissimisq; supplicationibus devotè, sanctèq; venerata fuit. Post, audita rei fama, à celeberrima Genuensium urbe, maritimisq; locis Ligustici maris tot confluxere, quas vocant, confraternitates, tantaque puerorum, virginumque examina commearunt, ut omnes rem tantam suspicerent, divinumque opus maximè mirarentur. Unde factum fuit, ut ignobilis locus, & qui, (quantùm ad sacram columnam attinet, cui spinæ vepresque circum inhærebant) derelictui habebatur, paucissimis diebus factus sit celebratissimus, ac veneranda majestate, divinisque bonis, supra, quàm credi possit, uberrimus. Ab Insulribus religiosæ agmina, longum iter nihil pensi habentia,